

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРНІГІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Панін А.І., Кузьомко Л.М., Панін І.А.

**Історичний нарис сучасних Олімпійських ігор
та аналіз участі в них
українських спортсменів
Частина 2**

Чернігів 2003

Історичний нарис сучасних Олімпійських ігор та аналіз участі в них українських спортсменів. Методичний посібник для спеціалістів з фізичного виховання, педагогічних працівників, студентів вищих навчальних закладів / Укладачі: Панін А.І., Кузьомко Л.М., Панін І.А.. – Чернігів: ЧДПУ, – 51с.

Друкується згідно з рішенням Вченої ради Чернігівського державного педагогічного університету ім.Т.Г.Шевченка від 27 листопада 2002 р., протокол № 4.

Рецензенти: Носко М.О., кандидат педагогічних наук, доцент, проректор з виховної роботи ЧДПУ ім. Т.Г.Шевченка

Тандура В.М., кандидат історичних наук, доцент ЧДПУ ім. Т.Г.Шевченка

Чалий О.С., кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри фізичного виховання Чернігівського державного інституту економіки і управління

Укладачі: Панін А.І., кандидат педагогічних наук, доцент
Кузьомко Л.М., кандидат педагогічних наук, доцент
Панін І.А., кандидат педагогічних наук

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	4
ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1 Стародавні Олімпійські ігри та їх значення	6
1.2 Відродження та становлення сучасних Олімпійських ігор та участь у них зарубіжних країн	10
РОЗДІЛ 2 Мета, завдання та організація дослідження	13
РОЗДІЛ 3 Виступ українських спортсменів на сучасних Олімпійських іграх 1952-2000 р.р.	14
3.1 Аналіз участі українських спортсменів в Олімпійських іграх з 1952 по 1992 р.р. у складі збірної СРСР	14
3.2 Аналіз участі вітчизняних спортсменів на Олімпійських іграх самостійною командою від часу незалежності України (1996-2000 р.р.)	17
3.2.1 Участь українських спортсменів самостійною командою на XXVI Олімпійських іграх в Атланті (США, 1996 рік)	17
3.2.2 Участь українських спортсменів на XXVII Олімпійських іграх у Сідней (Австралія – 2000 р.)	21
3.2.3 Аналіз участі українських спортсменів на XXVII Олімпійських іграх у Сідней (Австралія, 2000 р.)	27
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	46
ЛІТЕРАТУРА	48

Присвячується 50-річчю участі українських спортсменів у сучасних Олімпійських іграх (1952-2002 р.р.)

ПЕРЕДМОВА

Робота, яка була видана нами в 1997 р. і присвячена історичним аспектам Олімпійських ігор та аналізу участі в них українських спортсменів, потребує певного переосмислення й більш детального аналізу з точки зору розвитку олімпійського спорту, а також змін, які відбулись у світі і, зокрема, на Україні, після XXVI Олімпійських ігор (1996 р.) в Атланті (США).

Автори роботи, не претендуючи на всебічне висвітлення подій, які відбулися у світовому й Олімпійському спорті за останні п'ять років, бажали на підставі двох Олімпійських циклів (1992-2000 р.р.) дати порівняння виступу українських спортсменів та інших країн-учасниць Олімпійських ігор, а також акцентувати увагу читачів (особливо спеціалістів в галузі спорту) на тенденції, які відбуваються в міжнародному спортивному русі.

Враховуючи це, ми значно скоротили окремі розділи роботи, подавши їх у таблицях та схемах, що дає можливість крізь призму часу бачити динаміку розвитку олімпійського спорту в країнах світу й участі в них українських спортсменів.

ВСТУП

На земній кулі немає більш престижних змагань, ніж сучасні Олімпійські ігри, і все це обумовлено спортом, тому не випадково майже століття тому засновник Олімпійських ігор французький педагог П'єр де Кубертен у своїй "Оді спорту" написав: "О спорт! Ты – мир!"

Ты устанавливаєшь хорошие, добрые, дружественные отношения между народами. Ты – согласие. Ты сближаешь людей, жаждущих единства. Ты учишь разноязычную, разно-племенную молодежь уважать друг друга. Ты – источник благородного, мирного, дружеского соревнования. Ты собираешь молодость – наше будущее, наши надежды – под свои мирные знамена. О спорт! Ты – мир!"

На сучасному етапі розвитку суспільства спорт має не тільки виховне і політичне значення, він щільно пов'язаний з економікою, наукою, освітою, культурою, і тому успіхи в спорті тії чи іншої країни на рівні світових змагань і особливо – Олімпійських ігор визначає певний рівень її досягнень у своєму розвитку в цивілізованому світі.

Для нас важливе значення набуває вивчення вітчизняної української історії фізичної культури та спорту, особливо історії участі наших спортсменів на сучасних Олімпійських іграх, що дає змогу крізь призму часу відчутти рівень досягнень спортсменів України за останні півстоліття, згадати тих, хто стояв на п'єдесталі пошани Олімпійських ігор, славив не тільки себе в спорті, а й свій народ, свою Батьківщину.

РОЗДІЛ I

1.1 Стародавні Олімпійські ігри та їх історичне значення

Авторитет, визнання фізичної культури і спорту, як важливого соціального, політичного та економічного фактору суспільства, прийшов до нас через довгий і складний шлях своєї історії, витoki якого знаходимо ще в стародавніх Олімпійських іграх.

Яким би не був віддалений той час, головні їх традиції збереглися і зараз, а історичний аспект їх розвитку та занепаду є хвилюючою подією і для сучасної людини.

Коли лунають закличні звуки фанфар і починається святковий парад національних олімпійських команд, першою на стадіон, як данина повазі, завжди виходить делегація Греції, країни, яка є батьківщиною Олімпійських ігор.

Перші Олімпійські ігри давнини були проведені 776 року до нової ери, тобто 2776 років тому. Місце ж проведення ігор було вибрано місто Олімпія, яке розташоване на півдні Греції, в північно-західній частині півострова Пелопонес, області Елади. Від назви цього міста і пішла історія останніх.

У ті далекі часи місто Олімпія було значним культурним та релігійним центром Греції, збудоване за кілька століть, приблизно в VIII – IX ст. до н.е.

В будівництві та зміцненні Олімпії брали участь славнозвісні маляри, скульптори, архітектори. Головним спорудженням Олімпії був храм, в якому була збудована чотирнадцятиметрова постава бога Зевса, зроблена славнозвісним скульптором того часу Фідієм із золота та слонової кістки. Храм прикрашали групи, що зображали подвиги героїв Давньої Греції. За кілька століть в Олімпії були збудовані багаточисленні скарбниці, пам'ятники, статуї атлетів – переможців, тріумфальні арки, спортивні споруди, на яких проводилися спортивні змагання.

Перші Олімпійські ігри давності не були такими різновидними. Як правило, вони включали змагання тільки з бігу на одну стадію (довжина стадіону, яка рівняється приблизно 192 м чи 600 ступням). У подальшому в

програму Олімпіад давні греки стали включати змагання з бігу на дві відстані стадіону, метання диску, стрибки в довжину, біг бойових колісниць. У більш пізніх іграх ввели біг на далекі відстані. Крім того, до програми входили: кулачний бій, біг зі зброєю (для цього була спеціальна зброя, яка зберігалася в храмі Зевса і передбачалась тільки для змагань), панкратіон-двоборство (боротьба та кулачний бій), пентатіон – п'ятиборство, яке включало біг, стрибки, боротьбу, метання диска та списа.

Введення змагань з п'ятиборства свідчить про те, що греки визнавали велике значення гармонійного розвитку людини.

У період проведення давніх ігор по всій Греції встановлювався священний мир. І жодна країна не мала права порушити його.

Усі, хто їхав на ігри, були недоторкані, вважалося, що вони стоять під особливим піклуванням міфічних богів. Упродовж часу проведення спортивного свята ніхто не мав права з'являтися зі зброєю на священній території Олімпії. З історії Ігор, наприклад, знаємо, що впродовж Пелопонійської війни спартанський загін порушив цю заборону і з'явився на іграх у озброєнні. Цей вчинок був засуджений досить суворо, і Спарту присудили до виплати штрафу, а за відмову виконати обіцянку спартанцям було оголошено бойкот.

Дух миру і дружби між народами був головним мотивом Олімпійських свят. Не випадково, що на медалях переможців Олімпійських ігор були написані слова “Аби не зброєю і кров'ю, а силою і спритністю велич людей затверджувалась”.

Олімпійські ігри давності приваблювали десятки атлетів і глядачів. Тут були не тільки греки, але й жителі з берегів Чорного моря, Єгипту, а також Іспанських колоній. Серед присутніх на іграх бували філософи давності: Платон, Сократ, Аристотель, а видатний математик і філософ Піфагор став навіть Олімпійським чемпіоном з кулачного бою. Цікаво знати, що змагання з кулачного бою, як прообраз сучасного боксу, носило в ті далекі часи жорстокий характер, оскільки атлети бились кулаками, обтягнутими шкіряними ремнями

з залізними гулями. Такі зустрічі іноді закінчувалися трагічно для одного з бійців.

Популярність і слава Олімпійських ігор зробили крок далеко за межі Греції. Знаємо, що в 211 іграх у 67 р. нашого часу виступав навіть сам римський імператор Нерон. Він брав участь у змаганнях з бігу колісниць, запряжених десятьма кіньми. Під час гонок він випав із колісничі, але всупереч правилам, на здивування глядачам був визнаний суддями переможцем.

Одна із особливостей Олімпійських ігор давності була у тому, що серед глядачів, і тим більше серед учасників, не було жінок. Виключення робили лише для однієї – жриці богині землі та родючості – Деметри. Деякі історики давнього спорту пояснювали це тим, що чоловіки на змаганнях виступали голими, однак скоріш за все заборона носила релігійний характер. За порушення даної заборони виносилась найсуворіша кара – смерть. Тому ні одна жінка не могла бути навіть свідком Олімпійських ігор. І все ж історія Олімпійських ігор давності знає один випадок, коли жінка проникла до арени змагань з кулачного бою. Це була Ференіка, яка особисто готувала свого сина Пейзідоруса до цих змагань. Переодягнувшись у чоловічий одяг, вона непоміченою з'явилась серед глядачів. Побачивши перемогу сина в кулачному бою, від радості забувши про все, вона перестрибнула через перепону, що відділяла її від арени, і підбігла до сина, де і була впізнана. За це їй загрожувала смерть, але керівники ігор змилювались і, враховуючи, що її батько і брат були Олімпійськими чемпіонами, а тепер і син отримав це почесне звання, дарували їй життя.

У Давній Греції Олімпійські чемпіони користувались великою пошаною. Тому прославляли їх хвалебними одами, а на честь атлета, що три рази переміг у змаганнях, в Олімпії ставили статую. Олімпійські чемпіони ставали народними героями, а повернення їх з Ігор додому ставало справжнім святом. Існують легенди, які стверджують, що впродовж повернення додому переможців Олімпійських ігор задля них прорубувались проходи в міських стінах, стверджувалось, що місту, де живуть такі герої, не треба укріплень.

Переможцям Олімпійських ігор надавали особливі місця у театрах і на святах, вони отримували значні матеріальні заохочення, а правитель Афін Солон встановив для них навіть грошову премію. Як свідчить історія, в окремих випадках на честь особливо видатних переможців Олімпійських ігор карбували монету.

Давні Олімпійські ігри мають більш ніж тисячолітню історію, яка містить приблизно триста Олімпіад, які проводились в Греції. Олімпійські ігри давності носили яскраво виявлений класовий характер, оскільки участь у них могли брати тільки рабовласники. Ігри служили вихованню мужніх, сильних і вольових воїнів. У цей час ігри сприяли розширенню зв'язків між жителями і народами різних міст і областей Греції, а також зробили великий вплив на розвиток давньогрецького мистецтва.

Історія давніх Олімпійських ігор яскраво демонструє нам картину як розвитку Греції, так і занепаду рабовласницького ладу. Найбільший розквіт Олімпійських ігор відноситься 600-449 років до нашої ери – доби греко-персидських війн. Зростання визвольного руху рабів і втручання Риму придушення повстань, а також загострення суперечностей між різними верстами населення Греції завдало незворотного удару Олімпійським іграм, і вони почали втрачати своє значення.

З розпадом греко-римської імперії Олімпійські ігри остаточно втратили своє значення, а в 394 році нашої ери римський імператор Феодосій I узрів в Олімпійських іграх язичницький звичай, і вони були ліквідовані. Залишилися тільки спортивні споруди, але й ті в 522 і 551 роках були зруйновані землетрусами, а ріка Алфей, котра не раз змінювала своє русло, засипала руїни піском, камінням, глиною, шар яких при археологічних розкопках в 19 столітті досягав від п'яти до семи метрів.

Понад 1500 років вже нашої ери Олімпійські ігри не проводились. Збудження інтересу до античного світу, до його мистецтва, а також до Олімпійських ігор допомогли науковій експедиції археологів, котрі побували в кінці 18 – середині 19 століть в Олімпії, зробили розкопки і зібрали речові

докази величі античного мистецтва, дописавши цим літопис знаменних спортивних свят давнього світу.

1.2 Відродження та становлення сучасних Олімпійських ігор та участь в них зарубіжних країн

Відродження Олімпійських ігор та їх традицій сприяло прагнення людей до міжнародних зв'язків, у тому числі і до спорту, який набув в кінці XIX століття великого розвитку в багатьох країнах світу. І коли французький педагог П'єр де Кубертен запропонував скликати міжнародний конгрес з питань фізичного виховання, його ідея ж була підтримана світовою спортивною громадськістю. Конгрес було скликано 24 червня 1894 року у Парижі в актовому залі Сорбони. Конгрес організував Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК), який прийняв рішення провести в 1896 році в Греції, країні, яка подарувала світу чудові спортивні традиції, перші Олімпійські ігри.

Перші Олімпійські ігри сучасності пройшли в Афінах (Греція) з 6 по 15 квітня 1896 року. В них брали участь 311 спортсменів із різних країн, було розіграно 42 комплекти медалей з 9 видів спорту. В перших Олімпійських іграх сучасності, як і в Олімпіадах давності, брали участь тільки чоловіки.

У столицю олімпіади приїхали навіть із таких далеких країн, як Чилі, Австралія.

5 квітня 1896 року в Афінах грецький король Георг I оголосив про відкриття перших Олімпійських ігор сучасності. Пролунав гарматний салют, і білі голуби злетіли в безхмарне блакитне небо, а на флагштоці під звуки національного гімну був піднятий біло-блакитний прапор Греції. В цей же день на міському стадіоні Афін також був проголошений перший олімпійський чемпіон нового часу – американський стрибун (потрійний стрибок) Джеймс Консолі. Його результат – 13 м 71 см – став першим олімпійським рекордом. Але героєм був не він, а листоноша з маленького грецького селища Мазури Спирос Лусіс, який подолав марафонську відстань за 2 години 58 хвилин 50 секунд. Лусіс став національним героєм Греції.

У неофіційному командному заліку, команда Греції зайняла перше місце, завоювавши 10 золотих, 19 срібних та 17 бронзових медалей. На другому місці – команда США – 11, 7, 1. А на третьому – команда Німеччини: 7, 5, 2 медалей.

Таблиця 1 – Результати ігор першої Олімпіади, 1896 р., Афіни

№п/п	Команди	Розподіл медалей		
		<u>Золоті</u>	<u>Срібні</u>	<u>Бронзові</u>
1.	Греція	10	19	17
2.	США	11	7	1
3.	Німеччина	7	5	2
4.	Франція	5	4	2
5.	Великобританія	3	3	11
6.	Данія	1	2	4
7.	Угорщина	2	1	2
8.	Австралія	2	1	3
9.	Швейцарія	1	2	-
10.	Австрія	2	-	-

Примітка: Команди Болгарії, Чилі, Швеції не отримали медалей.

Нагородження переможців відбулося в день закриття Ігор. Повторюючи античну церемонію, на голову чемпіона одягали лавровий вінок, вручали оливкову гілку, зрізану в священному гаю Олімпії, а також медаль і диплом.

З 1996 року встановилася традиція виконання національних гімнів і підняття державних прапорів на честь переможців.

В подальшому Олімпійські ігри відбувались через кожні чотири роки. Збільшуючи як кількість учасників, країн, а також видів спорту, які входили до програми ігор (див. таблицю 2).

Таблиця 2 – Місце проведення, кількість учасників та видів спорту на сучасних Олімпійських іграх з 1896 по 1948 р.

<i>Олімп. ігри</i>	<i>Рік</i>	<i>Місто</i>	<i>Кількість країн</i>	<i>Число атлетів</i>	<i>Види спорту</i>
1.	1896	Афіни	13	311	9
2.	1900	Париж	22	1344	14
3.	1904	Сент-Луїс	12	635	17
4.	1908	Лондон	23	2056	20
5.	1912	Стокгольм	28	2546	16
7.	1920	Антверпен	29	2692	18
8.	1924	Париж	44	3083	20
9.	1928	Амстердам	46	3014	17
10.	1932	Лос-Анджелес	37	1408	17
11.	1936	Берлін	49	4065	20
14.	1948	Лондон	59	4099	19

Треба зазначити, що VI Олімпійські ігри повинні були проводитись у 1916 році. Олімпійським містом був обраний Берлін, але Олімпіада не відбулась із-за першої світової війни.

XII Олімпійські ігри повинні були відбутися у 1940 році, не відбулися через другу світову війну. Олімпійським містом було обрано Токіо, після його відмови – Хельсінкі.

XIII Олімпійські ігри повинні були проводитись у 1944 році у Лондоні, не відбулися через другу світову війну. Лондон зберіг за собою право олімпійського міста на XIV Олімпійські ігри.

З наведених даних (таблиця 2) можна зробити висновки, що найбільша кількість країн – учасників у чотирнадцятих Олімпійських іграх, тут брала участь найбільша кількість атлетів. Три Олімпіади (1916, 1940, 1944) не були проведені, чим був порушений закон стародавніх ігор, який забороняв війни під час Олімпійських ігор.

РОЗДІЛ 2

МЕТА ЗАВДАННЯ, МЕТОДИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Мета дослідження – визначити рівень майстерності українських спортсменів, які брали участь в Олімпійських іграх, та їх вклад в перемогу своєї країни.

Завдання дослідження:

1. Дослідити й дати аналіз участі українських спортсменів у складі збірної СРСР на XV – XXV Олімпійських іграх та кількості завойованих ними медалей (1952 – 1992 роках).
2. Визначити частку особистих перемог українських спортсменів у складі команди СРСР.
3. Визначити внесок українських спортсменів у загальнокомандну перемогу збірної СРСР.
4. Дати аналіз виступу спортсменів України самостійною командою на XXVI та XXVII Олімпійських іграх у 1996, 2000 роках.
5. Назвати чемпіонів та призерів українських спортсменів на XXVI – XXVII Олімпійських іграх.

Методи та організація дослідження

Головним методом наших досліджень був ретроспективний, який в організаційному плані базувався на пошуку, вивченні та аналізі літературних джерел, систематизації, статистичній обробці та порівнянні.

Головним критерієм для оцінки участі спортсменів в Олімпійських іграх є кількість завойованих ними золотих, срібних та бронзових медалей як в особистих, так і в командних змаганнях, а також підрахунок очок за зайняті 1-6 місця в особистих змаганнях, де за 1 місце нараховується 7 очок, 2-5, 3-4, 4-3, 5-2 і за 6-1.

РОЗДІЛ 3

ВИСТУП УКРАЇНСЬКИХ СПОРТСМЕНІВ НА СУЧАСНИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРАХ

3.1 Аналіз участі українських спортсменів в Олімпійських іграх з 1952 р. по 1992 р.

Українські спортсмени в складі збірної команди СРСР вперше взяли участь на XV Олімпійських іграх у Фінляндії (Гельсінкі) у 1952 році.

Не маючи ще достатнього досвіду в участі на змаганнях такого рівня, як Олімпійські ігри, українські спортсмени здобули 22 медалі, з яких 17 медалей в особистих змаганнях і 5 – у командних, що становить 23,9% усіх медалей, здобутих збірною командою СРСР, яка зайняла друге місце, поступившись США.

Результат участі українських спортсменів у складі збірної СРСР наведені в таблиці 3, та рис. 1, де показано, що за період з 1952 року по 1992 рік наші спортсмени взяли участь в 10 Олімпіадах. Вони здобули на кожній Олімпіаді від 22 до 77 медалей різного гатунку, що становило тільки по відношенню до особистих медалей, не враховуючи медалей командних видів спорту від 13,8 до 34,5% загальнокомандних результатів збірної СРСР.

Найбільший внесок у перемогу збірної команди СРСР українські спортсмени зробили (24,3%) на XVII Олімпійських іграх в Італії (Рим – 1960 р.) та в Іспанії (Барселона – 1992 р.) – 34,5%.

Таблиця 3 – Результати участі українських спортсменів на сучасних Олімпійських іграх (1952 – 1992 рр.)

Назва, місце і рік проведення Олімпіади	К-сть країн світу	Загальне місце збірної СРСР	Кількість медалей, здобутих спортсменами								
			Збіроною СРСР				Українськими спортсменами				
			Золоті	Срібні	Бронзові	Разом	Золоті	Срібні	Бронзові	Разом	% до особист.
XV-Фінляндія (Гельсінкі,1952)	69	2	22	39	19	71	7/3	8/2	2	22	23,9
XVI-Австралія (Мельбурн,1956)	98	1	37	29	32	94	9/5	3/1	7/4	29	19,4
XVII-Італія (Рим,1960)	84	1	43	29	31	103	13/3	8/3	4/2	33	24,3
XVIII-Японія (Токіо,1964)	94	1	30	31	35	96	6/8	8/3	6/1	32	20,8
XIX-Мексика (Мехіко,1968)	112	2	28	32	30	90	4/10	3/7	3/5	32	11,1
XX-ФРН (Мюнхен,1972)	121	1	50	27	22	99	11/9	5/3	2/11	41	18,2
XXI-Канада (Монреаль,1976)	94	1	49	41	35	125	5/22	8/13	5/16	69	14,4
XXII-СРСР (Москва,1980)	81	1	80	69	46	195	15/25	6/13	6/12	77	13,8
XXIV-Півд.Корея (Сеул,1988)	160	1	55	31	40	132	7/14	4/13	9/14	63	15,1
XXV-Іспанія (Барселона,1992)	172	1	45	38	29	112	4/13	12/2	4/5	40	34,5

“% до особистих” – кількість медалей (у %), здобутих українськими спортсменами в особистих змаганнях з видів спорту по відношенню до збірної СРСР. В знаменнику – кількість медалей у командних видах спорту.

Аналіз таблиці також свідчить, що спортсмени СРСР і України у десяти Олімпіадах лише двічі були другими, а вісім разів посідали перше загальнокомандне місце серед усіх команд світу, які брали участь у змаганнях.

Зайняте друге місце на Олімпіаді в Фінляндії (Гельсінкі – 1952 р.) пояснюється відсутністю досвіду участі наших спортсменів на змаганнях такого високого рівня, як Олімпійські ігри, а друге місце в Мексиці (Мехіко – 1968 р.) - відсутністю наукових знань в організації тренувань і перебування спортсменів напередодні змагань умовах високогір'я, яким було Мехіко.

Необхідно також відзначити, що першою в історії радянського спорту олімпійською чемпіонкою стала наша землячка, киянка Ніна Пономарьова, яка здобула перемогу в метанні диска.

На малюнку 1 подано динаміку результатів участі українських спортсменів на Олімпійських іграх у складі збірної команди СРСР (1952 – 1992 рр.) за останні сорок років минулого століття. Ми яскраво бачимо (див. мал. 1), як зростала майстерність українських спортсменів, де найвищих результатів (по кількості здобутих медалей), вони досягли (на XXII Олімпіаді в Москві – 1980 р., де були створені усі умови для підготовки й участі спортсменів усіх країн світу, які прибули на змагання).

Остання Олімпіада цього періоду була проведена в Іспанії (Барселона – 1992 р.), де українські спортсмени виступали вже після розпаду СРСР, але, за погодженням з колишніми республіками були в складі збірної команди СНД. На цих змаганнях збірна СНД в останній раз зайняла перше місце і нанесла поразку збірній США, здобувши 112 медалей різного гатунку.

Примітка. Збірна команда СРСР не приймала участі в XXIII Олімпійських іграх, які були проведені у 1984 році в Лос-Анджелесі (США) у відповідь на оголошений удар США про бойкот XXII Олімпійських ігор, які були проведені у 1980 році в Москві.

3.2 Аналіз участі вітчизняних спортсменів на Олімпійських іграх самостійною командою з часу незалежності України (1996 – 2000 рр.)

3.2.1 Участь українських спортсменів самостійною командою на XXVI Олімпійських іграх в Атланті (США, 1996 рік)

Передостанні сучасні Олімпійські Ігри двадцятого століття відбулися з 19 липня по 03 серпня 1996 року в Атланті (США). Олімпійський вогонь запалив відомий боксер, чемпіон Ігор – 60 Магомет-Алі. І цим дав старт історичним іграм, які проводились в рік 100-річчя сучасних Олімпійських ігор.

Ці ігри зібрали понад 10 тисяч спортсменів з рекордної кількості країн – 197. Уперше в параді відкриття Ігор брали участь атлети 11 держав – дебютантів, серед яких і збірна команда України. Всіх олімпійців вітали понад 83 тисячі глядачів, які вперше заповнили місцевий “Олімпік Стедіум”, а також президент Міжнародного Олімпійського комітету Хуан Антоніо Самаранча, президент оргкомітету Ігор – 96 Білл Лейн, інші офіційні особи, відомі американські артисти Гледіс Найт, Діон, великий симфонічний оркестр Атланти. Мальовниче свято відкриття літньої Олімпіади – 96, в якому загалом на полі брало участь близько 8 тисяч чоловік, завершив яскравий феєрверк з 5 тис. пострілів. Рекордна кількість телекамер – 25 кампанії “ЕН-БІ-СІ”, яка заплатила за свої “Олімпійські права” безпрецедентну суму (456 млн.доларів), сприяли трансляції на всю планету репортажів про грандіозне шоу на “Олімпік Стедіум”.

Шістнадцять днів продовжувалось це спортивне свято – Ювілейна Олімпіада в Атланті, де майже 11 тис. представників 197 країн світу боролись за 408 комплектів нагород.

XXVI літні Олімпійські Ігри можна назвати святом, але їх якісний зміст відповідає скоріше відкритому чемпіонату США, ніж події, яка належить всьому світу. Тому можна з впевненістю сказати: Олімпіада в Атланті увійде в історію як найбільша американська Олімпіада.

Але нинішні Літні ігри для нашої країни мали велике історичне значення – вперше українські спортсмени виступили своєю командою. Тож можна

увійти, яка відповідальність лягла на плечі кожного з наших посланців. Але вони гідно виконали свій дебют, завоювали 9 золотих, 2 срібних, 12 бронзових нагород (всього 23 медалі), що дало їм можливість виграти 9 командне місце і увійти в десятку найсильніших команд світу, позаду України залишилось аж 189 країн.

Як і очікувалось, перемогу у Атланті здобули спортсмени США, Росії, Німеччини, Китаю. Успіх спортсменів США, як свідчить журналіст, був передбачений, адже Атланта була перетворена на комерційне місто. Олімпіада принесла йому від 4 до 5 млрд. доларів прибутку. Навіть МОК повинен був визначити дуже комерційний нахил Ігор, і його представники поклялися ніколи більше не проводити Ігор на гроші приватних спонсорів.

Таблиця 4 – Десять кращих країн світу XXVI Олімпійських ігор в Атланті (США) 1996 р.

№п/п	Країни	Медалі			
		Золоті	Срібні	Бронзові	Разом
1.	США	44	32	25	101
2.	Росія	26	21	16	63
3.	Німеччина	20	18	27	65
4.	Китай	16	22	22	60
5.	Франція	15	7	15	37
6.	Італія	13	10	12	35
7.	Австралія	9	9	23	41
8.	Куба	9	8	8	25
9.	Україна	9	2	12	23
10.	Корея	7	15	5	27

Найкраще з усіх українських спортсменів виступила Лілія Подкопаєва – юна гімнастка (16 років) з Донецька, яка завоювала 2 золоті і одну срібну медалі, що в НКЗ (неофіційний командний залік) дало Україні 19 очок. Тільки її

вдалих виступ дав змогу Україні зійти на 34 сходинку підсумкової таблиці результатів Ігор і залишити позаду 163 країни світу.

Пізніше президент України Л.Д.Кучма видав Указ про нагородження відзнакою “За мужність” переможців XXVI Олімпійських ігор.

Тепер подаємо список цих переможців, а разом з ними і призерів – тих, хто гідно відстояв честь нашої Батьківщини, незважаючи на всі труднощі, які їм ставали на шляху.

СПОРТСМЕНИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ЗОЛОТІ МЕДАЛІ:

1. Євген Браславець (Дніпропетровськ) та Ігор Матвієнко (Дніпропетровськ) – вітрильний спорт “470”, яхта.
2. Інеса Кравець (Київ) – легка атлетика, потрійний стрибок.
3. Володимир Кличко (Київ) – бокс, категорія до 91 кг.
4. Лілія Подкопаєва (Донецьк) – спортивна гімнастика – абсолютна першість, вільні вправи (2 медалі).
5. Катерина Серебрянська (Сімферополь) – художня гімнастика – абсолютна першість.
6. Тимур Таймазов (Київ) – важка атлетика, категорія до 108 кг.
7. Рустам Шаріпов (Харків) – спортивна гімнастика, бруси.
8. В’ячеслав Олійник (Маріуполь) – греко-римська боротьба, категорія до 90 кг.

СПОРТСМЕНИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ СРІБНІ МЕДАЛІ:

1. Лілія Подкопаєва (Донецьк) – спортивна гімнастика, колода.
2. Олена Рожина, (Дніпродзержинськ) Інна Флорова, Діана Міфтахутдинова (Дніпропетровськ), Світлана Мазій (Київ) – академічне веслування.

СПОРТСМЕНИ, ЯКІ ЗДОБУЛИ БРОНЗОВІ МЕДАЛІ:

1. Олег Косяк, Володимир Шаменко (Київ), Ігор Коробчинський, Олександр Світличний, Григорій Мисютін (Луганськ), Юрій Єрмаков (Макіївка) – спортивна гімнастика, командна першість.
2. Олександр Богач (Київська область) – легка атлетика, штовхання ядра.
3. Олексій Крикун (Черкаси) – легка атлетика, метання молоту.
4. Заза Зазіров (Київська область) – вільна боротьба, категорія до 68 кг.
5. Олена Садовнича (Київ) – стрільба з лука – особиста першість.
6. Олена Вітриченко (Одеса) – художня гімнастика, особиста першість.
7. Олег Кирюхін (Маріуполь) – бокс, категорія до 91 кг.
8. Інга Бабакова (Миколаїв) – легка атлетика, стрибки в висоту.
9. Ельбрус Тедєєв (Київська обл.) – боротьба вільна, категорія до 62 кг.
10. Руслан Таран (Дніпропетровськ), Олена Пахольчик (Євпаторія) – вітрильний спорт “470”, яхта.

Аналізуючи виступи наших земляків треба зазначити, що для дебюту це дуже непогано – 9 місце, тобто вони увійшли в десятку кращих країн світу.

Але, коли проаналізувати виступи наших земляків на попередніх Олімпіадах у складі збірної команди СРСР, то слід зазначити, що можна і краще. По кількості медалей, здобутих українськими спортсменами на XXVI Олімпіаді, вони знаходяться на передостанньому місці після XV Олімпійських ігор. Багато причин для цього: дебют, економічна криза, мало досвіду і т.д.

3.2.2 Участь українських спортсменів на XXVII Олімпійських іграх у Сідней (Австралія – 2000 р.)

1. Остання Олімпіада тисячоліття була проведена на далекому австралійському континенті в м. Сідней з 15 вересня по 1 жовтня 2000 року.

За кількістю країн – учасниць Олімпіади, а також грандіозністю спортивних споруд, інфраструктури міста й різноманітних художніх оформлень та виставок, присвячених як відкриттю, так і закриттю Ігор, вони не мають собі аналогів.

На Олімпійських іграх в Сідней взяли участь 300 країн світу. У змаганнях брали участь 11000 атлетів, тренерів і представників команд. В Олімпійському селищі розмістилося 15000 чоловік. У програмі змагань з 28 видів спорту були задіяні 20 спортивних споруд, які були оснащені сучасною електронною апаратурою для визначення результатів змагань учасників Олімпіади, а також створення умов для глядачів. Олімпіаду обслуговували 130000 чоловік, включаючи 47000 волонтерів, 80000 таких, що мають спонсорські контракти, і понад три тисячі з половиною найманих працівників.

У побудові спортивних об'єктів Ігор були задіяні 23000 робітників, Сідней установив новий олімпійський рекорд за компактністю розміщення спортивних споруд, на їх будівництво було витрачено 3.3 мільярда австралійських доларів.

Понад 500000 глядачів щодня відвідували Сіднейський олімпійський парк, понад 100000 глядачів спостерігали щоденно змагання олімпійців у Дарлінської гавані та інших місцях. Для підвезення глядачів та учасників змагань використовувалось понад 3500 автобусів, на яких працювало близько п'яти тисяч водіїв.

Організатори Олімпійських ігор в Сідней враховували недоліки попередньої Олімпіади в Атланті 1996 (США) і зробили все можливе для покращання побутових умов життя як учасників змагань, так обслуговуючого персоналу (тренерів, представників команд, суддів, журналістів та ін.). Особливо треба зупинитись на Олімпійському селищі в Ньюїнгтоні. Воно

складається з невеликих будинків, розташованих серед поля за 15 км від ділового центру міста, поруч із стадіоном і недалеко від основних Сіднейських транспортних артерій, шляху Парра-мата. Селище нараховує 800 будинків, 350 квартир і 5 тисяч розкиданих по всій площі будівель.

У селищі розмістилися і проживали спортсмени, представники команд та офіційні особи, які були безкоштовно забезпечені всім необхідним для роботи і відпочинку. В кожній квартирі проживали кілька чоловік - по одному спортсмену в кожній спальні. Квартири передбачались для спортсменів однієї країни, а всі їхні представники мешкали в одному кварталі, що створювало певний психологічний клімат для учасників змагань, як свідчать журналісти.

В Олімпійському селищі для спортсменів і представників команд був створений повний інформаційний рай для висвітлення змагань.

Джакузі (кімната для відпочинку), а також бібліотека і “жива” трансляція з місця змагань та можливість перед змаганнями передивитись виступи своїх противників – ось далеко неповний перелік безкоштовних послуг в Олімпійському селищі. До послуг відпочиваючих – зал ігрових автоматів, більйардні столи: колекція сучасної світової та австралійської музики аборигенів; комп’ютерний зал, де можна було “понишпорити” в Інтернеті і швидко створити власну електронну “сторінку”, отримувати пошту від своїх прихильників. На території селища були розташовані тренувальні зали, мешканці містечка мали змогу дивитись останні кінофільми, які забезпечувались титрами на кількох мовах. В танцювальному залі, крім диск-жокеїв, працювали і музичні групи, але алкоголю тут не було. Вживання спиртного та паління на території селища взагалі було заборонено.

Активними складовими відкриття Ігор-2000 стала його музика. Вогонь, повітря і кожний з її 110 тисяч глядачів, що розмістилися на трибунах Олімпійського стадіону, забезпечували 99 тисяч різноманітних електроприладів. Зокрема 628 світильників, керування якими здійснювали через спеціальний комп’ютерний центр. І 200 км кабелів. Оскільки Сіднейська аудіо-система не має аналогів в олімпійській історії, бо сформована на базі

найновітніших цифрових технологій, то чистий живий звук лунав без будь-якого спотворення, керування вражаючими феєрверками здійснювалось через комп'ютери на стадіоні та навколо нього, в зв'язку з чим було встановлено загалом 700 пристроїв, які гучно стріляли ракетами з блискучим вмістом.

Природно, до свята відкриття австралійці готувались заздалегідь. Приміром, костюми для учасників церемонії почали шити з листопада 1999 року відразу 100 шевців, а закінчили вони 100000 – годинну роботу, виготовивши 15000 оригінального вбрання, перед самим відкриттям Олімпіади.

До Олімпійських ігор в Сіднеї була прикована світова електронна пошта завдяки телевізійному інтернетівському сайту. Так було зафіксовано більше 7.2 мільярда відвідувань олімпійського інтернетівського сайту. Цей результат набагато перевищує попередні показники олімпіад. Під час зимової Олімпіади в Нагана (1998 р.) до “всесвітнього павутиння” звернулись 634 млн. разів, а в Атланти – 96 р. (США) і того менше – 187 мільйонів. Все це свідчить про те, що значна більшість глядачів не бажають спостерігати за перипетіями олімпійських змагань у записі, а віддають перевагу прямим репортажам в Інтернеті, збільшення позовів до Інтернеті відіграло також різниця в часі між Сіднеєм і головними континентами болільників – Європою і Америкою.

Про велич організації і проведення останніх в двадцятому столітті Ігор свідчить грандіозний феєрверк, присвячений закриттю XXVII Олімпіади, - він тривав 25 хвилин. Як розповідають організатори феєричного шоу, в день закриття Олімпіади – 1 жовтня 2000 року – було випущено 8000 ракет, в тому числі 24 гігантських. 16 дюймових піротехнічних снарядів, які були розміщені на чотирьох баржах, розміром кожна з яких у півтора рази перевищує футбольне поле. Крім того, вздовж ріки Пірамата на відстані 14 км були встановлені ще 24 портативні станції. Вся ця кількість припасів була одночасно підірвана і в небі спалахнуло грандіозне шоу вогневого дива, а до цього півтора – кілометровий вогневий хвіст, випущений з надзвукового літака Ф-11, немов поєднав Олімпійський стадіон, де відбувалась церемонія закриття і Дарлінг Хабар, місце проведення феєрверка. Такого видовища світ ніколи не бачив,

запевняють фахівці, для його проведення були запрошені кращі піротехніки Африки, Азії, Америки, Європи й Океанії. Все необхідне устаткування для фєсрверка було привезено в 20 морських контейнерах загальною вагою 20 тонн.

Порівнюючи організацію і проведення двох останніх Олімпіад у Атланті, 1996 р. (США) і в Сіднеї, 2000 р.(Австралія), можна зробити висновок, що Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) зробив певні висновки, щоб значно покращити умови побуту спортсменів, тренерів, суддів і глядачів, а також забезпечення їх сучасним спортивним обладнанням і зробити Олімпіаду як свято молоді з усіх континентів. Чого, на жаль, не відбулось в Атланті (США). Причиною цьому стала груба і цинічна комерцелізація спорту ділками, які були далекі від спорту, але близькими до бізнесу за будь-яку ціну. Про це та інше свідчать факти, які опублікували в своїй праці “Олімпійський спорт” В.Н. Платонов, С.Н. Гуськов (1997 р.)

На 96-й сесії МОК у 1990 році, коли вирішувалось питання про столицю ХХVI Олімпіади ніхто не сумнівався, що Ігри столітті відбудуться в столиці Греції Афінах – місто, в якому рівно сто років тому були проведені Ігри першої Олімпіади, які поклали початок олімпійського руху сучасності. Але МОК, захоплений перспективою придбання великих грошей в олімпійському спорті і впевнений, що ці гроші будуть використані для проведення Ігор на найвищому рівні, як це було в Сеулі (1992 р.), несподівано для Афін віддав перевагу місту Атланта (США).

Атланта – адміністративний центр штату Джорджі, місто з жарким і вологим кліматом, який не мав необхідних споруд і досвіду проведення світових, на рівні Олімпійських ігор, змагань. МОК сподівався, що кошти, які оргкомітет Ігор отримає від продажу прав на телебачення Олімпіади, продажі квитків на змагання, а також великий економічний потенціал США, дозволить запросити багатих спонсорів, що буде гарантувати успішну підготовку Атланти до Ігор. Але ці надії не виправдалися. МОК та його президент, а також міжнародні спортивні федерації не забезпечили необхідного і певного контролю за роботою оргкомітету Ігор, а також не виявили принциповості під

час підготовки спортивних споруд, Олімпійського селища, транспортної системи.

В результаті низький професійний рівень Оргкомітету Ігор в Атланті в купі з самовпевненістю, безвідповідальністю і жадобою до збагачення, як відмічають авторитети-фахівці (В.Н. Платонов, С.Н. Гуськов та інші) призвели до того, що Ігри століття стали свідком негативного впливу безконтрольної комерціалізації олімпійського спорту, попрання його основних принципів та ідеалів, ущемлення головних діючих осіб Олімпіади – спортсменів. Головними недоліками Олімпіади в Атланті були: незадовільні побутові умови проживання спортсменів, посереднє і дешеве харчування, відсутність умов для повноцінного відпочинку і відновлення сил в Олімпійському селищі, невідповідність більшості спортивних об'єктів сучасним вимогам, погано працюючий транспорт, неякісне забезпечення системи інформації, погана робота служби безпеки і ряд інших негативних факторів нанесли серйозних збитків учасникам змагань, спеціалістам, представникам засобів інформації, любителям спорту, серйозно похитнули авторитет олімпійського спорту як стабільного і монолітного руху сучасності.

Як стверджують керівники МОК, МСД, а також представники масової інформації з'являється недоцільним фінансово-політичної незалежності оргкомітетів Ігор від керівництва країн, в містах яких ці Ігри проводяться. Досвід показує, що здорові амбіції керівників держав і народів, які бажають використати Олімпійські ігри з метою пропаганди політичної системи, економічного розвитку і науково-технічного-прогресу розвитку культури, в тому числі і спорту в своїх країнах, є доброю підставою для успішного проведення Ігор, прикладом тому стали XXVII Олімпійські ігри 2000 року у Сіднеї.

Можна з упевненістю сказати, що Австралія одержала “золоту” медаль за проведення Олімпійських ігор. Під час церемонії їх закриття президент МОК Хуан Антоніо Самаранч заявив, що в Сіднеї відбулися найкращі в історії олімпійського руху Ігри. Австралійці постаралися церемонію закриття, окрім

ракетного феєрверку та музичного оформлення, зробити прощальний день Олімпіади для учасників і гостей – святом. Основне дійство відбулося на розташованій у центрі Олімпійського стадіону арені, що мала особливу конструкцію. Вона складалася з 12-ти п'ятигранних платформ, які можна було піднімати, збирати в трьохрозмірну фігуру, або підносити на 30-метрову висоту. На самому початку церемонії на поле вийшов оркестр і, символічно вишикувавшись в олімпійські кільця, почав грати. Раптом десь узявся газокосильник і на своїй машині почав розганяти натовп, ніби намагаючись зірвати церемонію. Але люди об'єднались і розібрали його агрегат на деталі.

Тут же на сцену вийшла відома австрійська співачка Кристіна Ану, яка виконала пісню “Острів-дім”, тепло сприйняту публікою. Потім на полі з'явилися спортсмени країн-учасниць Олімпіади. Перед публікою постали голова Оргкомітету Олімпіади Майк Нант і президент Міжнародного Олімпійського комітету Хуан Антоніо Самаранч, який високо оцінив проведені Ігри. Він оголосив прізвища нових членів МОК, обраних із числа спортсменів. Серед них – російський плавець Олександр Попов і наш український стрибун із жердиною Сергій Бубка.

Після передачі Олімпійського прапора господарям майбутніх Ігор – представнику Греції Олімпійські ігри були оголошені закритими, а Олімпійський вогонь погашений. При цьому організатори прощального свята постаралися зробити так, щоб у глядачів виникло відчуття, що полум'я не згасло, а піднялося до небес. Для цього два реактивних літаки пролетіли над Олімпійською чашею, немов підхопили вогонь, що згасав, і понесли його в небесну далечінь.

3.2.3 Аналіз участі українських спортсменів на XXVII Олімпійських іграх у Сідней (Австралія, 2000 р.)

Після Атланти це був другий виступ українських спортсменів, самостійною командою на Олімпійських іграх з часів незалежності України.

До збірної команди увійшли 239 атлетів і 96 тренерів, серед спортсменів були 74 учасники минулої Олімпіади в Атланті, 86 – призери й чемпіони світу та Європи останніх років.

Українські спортсмени взяли участь у 186 номерах програми Олімпіади з 300 можливих, і боролись за медалі в 27 видах спорту з 39, які були представлені на Іграх в Сідней.

Вперше в складі збірної команди України брали участь в Олімпіаді представники всіх 25 областей, а також автономної республіки Крим, міста Києва та Севастополя.

Найбільше делегували до складу збірної команди України міста Київ, Дніпропетровськ, Запоріжжя та Харківська область.

Вперше, за часи незалежності України, у складі збірної команди були представники нашої Чернігівської області, це – студентки Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка, факультету фізичного виховання – Віта Руденок і Наталія Скакун, а також наша землячка Жанна Пентусевич, для останньої це була друга Олімпіада.

Наші студентки взяли участь у змаганнях з важкої атлетики, де Наталія Скакун увійшла до десятки кращих олімпійців у своїй ваговій категорії, а Віта Руденок через отриману травму вимушена була припинити змагання. Жанна Пентусевич, яка взяла участь в змаганнях з легкої атлетики (спринт), виступила невдало і зупинилась в боротьбі за медалі на підступі до фіналу.

Загалом збірна команда України здобула три золоті медалі, десять срібних і десять бронзових, посівши 21 місце серед 300 країн світу, які взяли участь в Олімпіаді.

Золоті медалі здобули: Яна Клочкова (Харків) – дві медалі: комплексне плавання на 200 і 400 м; Микола Мальцев (Одеса), стрільба – круглий стенд.

Срібні медалі здобули: Яна Клочкова (Харків), плавання на 800 м вільний стиль; Наталка Бурдейка (Одеса), Ольга Садівнича (Київ), Катерина Сердюк (Харків), командні змагання серед жінок у стрільбі з лука; Денис Силантьєв (Запоріжжя), плавання на 200 м, батерфляй; Андрій Котельник (Львів), бокс 9 (до 60 кг); Сергій Доценко (Сімферополь), бокс (до 67 кг); Олександр Береш (Харків), Олександр Світличний – (Луганськ), Роман Зозуля (Запоріжжя), Валерій Гончаров (Харків), Валерій Паришура (Черкаси-Київ), Руслан Мезенцев (Кіровоград-Луганськ), - спортивна гімнастика, командна першість; Олександр Симоненко (Кіровоград-Київська область), Сергій Чернявський (Вінниця-Київська область), Олександр Феденко (Черкаси-Київська обл.), Сергій Матвеев (Київська обл.) – велосипед, командна гонка з переслідуванням; Євген Буслович (Київ) – боротьба вільна (до 58 кг); Давид Саладзе (Маріуполь-Луганськ), боротьба греко-римська (до 91 кг); Оксана Цигульва (Миколаїв), - стрибки на батуті.

Бронзові медалі здобули: Володимир Сидоренко (Енергодар), бокс (до 51 кг). Сергій Данильченко (Харків), бокс (до 54 кг); Андрій Федчук (Харків), бокс (до 81 кг); Олександр Береш (Харків-Луганськ), спортивна гімнастика, абсолютна першість; Ірина Янович (Луганськ), велотрек, спринт; Роман Шуренко (Київ-Нікополь), легка атлетика – стрибки у довжину; Олена Говорова (Київ-Одеса), легка атлетика, потрійний стрибок; Руслан Машуренко (Луцьк-Київ) дзюдо (до 90 кг); Руслан Таран і Олена Пахольчик (Київ – Дніпропетровськ), вітрильний спорт “420”; Олена Жупіна, Ганна Сорокіна (Запоріжжя), синхронні стрибки у воду.

Порівняльна характеристика виступу українських спортсменів на Олімпійських іграх в Атланті (1996 р.) і Сіднеї (2000 р.)

Парадоксально, але ж це – факт що і в Атланті, і в Сіднеї героями Олімпіади стали представниці жіночої статі, наші юні дівчата – Лілія Підкопасава з Донецька і Яна Клочкова з Харкова, які здобули по дві золоті і по одній срібній медалі, що давало можливість Україні тільки завдяки їм посісти в

неофіційному командному заліку серед майже двохсот країн-учасниць змагань 34 місце.

Випадково чи ні, але і в Атланті, і в Сідней збірна команда України здобули 23 медалі різного гатунку, але в загальному-командному заліку значно погіршила свій виступ (див. табл.5).

Якщо в Атланті Україна серед 197 країн світу зайняла дев'яте місце і увійшла до десятки кращих, то в Сідней вона зупинилася лише в третій десятці, посівши 21 місце серед 300 країн світу, які взяли участь в Олімпіаді.

Виступ українських спортсменів на 27 Олімпійських іграх в Сідней, як заявив тодішній прем'єр-міністр України В.О.Ющенко, менше, як провалом, назвати не можна. Причин значного погіршення результатів виступу українських спортсменів на Олімпіаді в Сідней багато як суб'єктивних, так і об'єктивних і в цьому повинні розібратись керівники Держкомспорту, національного Олімпійського комітету України, а також фахівці, які готували спортсменів до цих змагань.

Аналіз підсумкової таблиці розподілу медалей і зайнятих місць в загальнокомандній першості на XXVII Олімпійських іграх 2000 року в Сідней свідчить, що лідером, як і в Атланті, є США, які здобули 97 медалей, з них 39 золотих, 25 срібних і 33 бронзових. Друге місце посідає Росія – 88 медалей, в т.ч., 32 золоті, 28 срібних, 28 бронзових. На третє місце вперше за всю історію сучасних Олімпійських Ігор вийшла Китайська Народна Республіка – 59 медалей, з яких 28 золотих, 16 срібних, 15 бронзових.

Австралія, як і подобає хазяйці Олімпіади, зайняла почесне четверте місце, здобувши 58 медалей (16 золотих, 25 срібних, 17 бронзових), випередивши такі спортивні країни, як Німеччина 57 медалей (відповідно – 14,17,26), Францію – 38 (13,14,11), Італію – 34 (13,8,13). До десятки кращих країн світу на Олімпіаді в Сідней – 2000 р. увійшли також Голландія (25 = 12,9,4), Куба (29=11,11,7), Великобританія (28=11,10,7).

Аналіз командних результатів країн-учасниць Олімпіади в Сідней свідчить, що олімпійські медалі здобули лише 80 країн з 300, які взяли участь у

спортивних змаганнях. На Олімпійських іграх в Сідней було розіграно 928 медалей, з яких 301 – золота, 299 – срібних, 328 – бронзових.

Аналіз кількості здобутих медалей на Олімпійських іграх в Сідней свідчить що українські спортсмени, вигравши 23 медалі, змогли б посісти 13 загальнокомандне місце, але ж перевага на Олімпіаді віддається золотим медалям, від срібної і бронзової медалі до золота один крок, і ми ще маємо потенційні можливості на наступній Олімпіаді виправити це становище.

У порівнянні з Олімпіадою в Атланті українські спортсмени значно втратили свої позиції в спортивній і художній гімнастиці, де було здобуто чотири золоті медалі (в Сідней).

В Сідней нашим гімнастам повторити цього тріумфу не вдалося. В художній гімнастиці наші спортсмени посіли четверте і шосте місця, а в спортивній гімнастиці дещо покращили свій виступ чоловіки, вигравши срібні медалі в командній першості і вперше обійшли росіян. Окрім того, українські спортсмени втратили свої передові позиції після Атланти, де вони завоювали золоті медалі в таких видах спорту, як легка атлетика, вітрильний спорт, бокс, важка атлетика, боротьба, а в Сідней посіли тільки другі або треті місця, отримавши лише срібні або бронзові медалі. Варто також розібратись і зробити аналіз підготовки виступу українських збірних команд з спортивних ігор, зокрема, з футболу, баскетболу, волейболу, ручного м'яча, які вже другу Олімпіаду не в змозі пробитись, через сито відбіркових змагань до участі в Олімпійських іграх, чим значно послаблюють боротьбу збірної України в загальнокомандній першості і засмучують вітчизняних уболівальників. Адже відомо, що збірні команди колишнього СРСР, які брали участь в Олімпійських іграх з спортивних ігор і в яких до 40% були спортсмени України, стали олімпійськими чемпіонами з футболу (двічі), баскетболу, волейболу, ручного м'яча.

Яскраву картину участі українських спортсменів з видів спорту на Олімпійських іграх в Сідней можна побачити на представленій нижче таблиці неофіційного командного заліку країн-учасниць Олімпіади (табл.7).

Підводячи підсумки аналізу участі українських спортсменів на XXVII Олімпійських іграх у Сідней, ректор Національного університету фізкультури і спорту України Володимир Платонов на засіданні Спорткомітету України з питань концепції розвитку олімпійського спорту до 2004 року, сказав: “На Іграх – 2000 ми не добрали 10-12 медалей. Ми припустились багато помилок, які мають абсолютно об’єктивні причини. І слід було пройти через Ігри – 2000, щоб це зрозуміти, отримати власний досвід, перейняти досвід Росії, Румунії, Болгарії... Пересвідчилися – сьогодні в спорті гроші далеко не єдиний вирішальний фактор успіху!”

США витратили на програму кожного олімпійця у 40 раз більше, ніж українці, у 25-28 разів більше, ніж росіяни, а на “виході” отримали результат на рівні Росії і Китаю. Румунія, економічне становище якої не набагато ліпше, ніж у нас, має 10 золотих медалей. Куба, яка знаходиться в економічній блокаді, стоїть у командному неофіційному заліку вище нас... Білоруси прогресують, попри всі економічні та політичні проблеми”. (Спортивна газета, 14.10.2000 р. ст. 5).

Головним напрямком в роботі спортивного руху, як визначили керівники Держспорткомітету і НОК України, повинні бути конкретизація організаційних дій, наукове і державне забезпечення збірних команд по підготовці до участі у XXVIII Олімпійських Іграх 2004 року, які відбудуться в Афінах (Греція), які подарували світу зародження й відновлення сучасного Олімпійського руху.

Підсумком участі українських спортсменів на XXVII Олімпійських Іграх 2000 року стали урочисті збори громадськості і керівництва держави в Палаці культури “Україна”, на яких Президент України Л.Д.Кучма поздоровив переможців і призерів Олімпіади в Сідней і вручив їм високі нагороди.

Наводимо Указ Президента України про нагородження учасників збірної команди України на XXVII літніх Олімпійських Іграх

За досягнення вагомих спортивних результатів на XXVII літніх Олімпійських Іграх в Сідней постановляю:

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ I СТУПЕНЯ

КЛОЧКОВУ Яну Олександрівну – дворазову олімпійську чемпіонку, срібну призерку з плавання.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ “ЗА ЗАСЛУГИ” I СТУПЕНЯ

МІЛЬЧЕВА Миколу Миколайовича – олімпійського чемпіона стендової стрільби.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ “ЗА ЗАСЛУГИ” II СТУПЕНЯ

САДОВНИЧУ Олену Анатоліївну – срібну призерку Олімпійських ігор зі стрільби з лука.

СВІТЛИЧНОГО Олександра Миколайовича – срібного призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

СИЛАНТЬЄВА Дениса Олеговича – срібного призера Олімпійських ігор з плавання.

СИМОНЕНКА Олександра Сергійовича – срібного призера Олімпійських ігор з велосипедного спорту на треку.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ “ЗА ЗАСЛУГИ” III СТУПЕНЯ

БЕРЕЩА Олександра Михайловича – срібного та бронзового призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

БУСЛОВИЧА Євгена Леонідовича – срібного призера Олімпійських ігор з вільної боротьби.

ГОНЧАРОВА Валерія Володимировича – срібного призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

ДОЦЕНКА Сергія Миколайовича – срібного призера Олімпійських ігор з боксу.

ЗОЗУЛЮ Романа Володимировича – срібного призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

КОТЕЛЬНИКА Андрія Миколайовича – срібного призера Олімпійських ігор з боксу.

МАТВЄЄВА Сергія Леонідовича – срібного призера Олімпійських ігор з велосипедного спорту на треку.

МЕЗЕНЦЕВА Руслана Володимировича – срібного призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

ПЕРЕШКУРУ Валерія Валерійовича – срібного призера Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики.

СОЛДАДЗЕ Давида Тенгізовича – срібного призера Олімпійських ігор з греко-римської боротьби.

ФЕДЕНКА Олександра Олександровича – срібного призера Олімпійських ігор з велосипедного спорту на треку.

ЧЕРНЯВСЬКОГО Сергія Володимировича – срібного призера Олімпійських ігор з велосипедного спорту на треку.

ШУРЕНКА Романа Анатолійовича – бронзового призера Олімпійських ігор з легкої атлетики.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ “ЗА МУЖНІСТЬ” III ступеня

ДАНИЛЬЧЕНКА Сергія Петровича – бронзового призера Олімпійських ігор з боксу.

МАШУРЕНКА Руслана Олександровича – бронзового призера Олімпійських ігор із дзюдо.

СИДОРЕНКА Володимира Петровича – бронзового призера Олімпійських ігор з боксу.

ФЕДЧУКА Андрія Васильовича – бронзового призера Олімпійських ігор з боксу.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ КНЯГИНИ ОЛЬГИ II СТУПЕНЯ

ЖУПІНУ Олену Григорівну – бронзову призерку Олімпійських ігор зі стрибків у воду.

НАГОРОДИТИ ОРДЕНОМ “ЗА ЗАСЛУГИ” ІІІ СТУПЕНЯ

БУРДЕЙНУ Наталію Борисівну – срібну призерку Олімпійських ігор зі стрільби із лука.

ГОВОРОВУ Олену Іванівну – бронзову призерку Олімпійських ігор з легкої атлетики.

ПАХОЛЬЧИК Олену Іванівну – бронзову призерку Олімпійських ігор з вітрильного спорту.

СЕРДЮК Катерину Валеріївну – срібну призерку Олімпійських ігор зі стрільби з лука.

СОРОКІНУ Ганну Валеріївну – бронзову призерку Олімпійських ігор зі стрибків у воду.

ТАРАН Руслану Олексіївну – бронзову призерку Олімпійських ігор з вітрильного спорту.

ЦИГУЛЬОВУ Оксану Миколаївну – срібну призерку Олімпійських ігор зі стрибків на батуті.

ЯНОВИЧ Ірину Вікторівну – бронзову призерку Олімпійських ігор з велосипедного спорту на треку.

XXVII Олімпійські ігри 2000 року зробили певний крок уперед у досягненні окремих спортсменів, яких журналісти “охрестили” як мультичемпіонів Сіднея, серед яких значиться і українська спортсменка Яна Клочкова (див. табл.).

Вражаючими досягненнями на Олімпіаді в Сіднеї можна вважати рекорди жінок у важкій атлетиці. Наводимо деякі показники досягнень представниць слабкої статі у цьому виді спорту.

Олімпійська чемпіонка китаянка Ян Ся установила одразу три світових рекорди у важкій атлетиці в категорії до 53 кг на Олімпіаді в Сіднеї: у ривку – 100 кг, у поштовху – 125 кг і в сумі – 225 кг. Минуле досягнення в ривку належало її співвітчизниці Мен Сяньцзоань у травні 1999 року (97,5 кг), у поштовху – Лі Фен Ін (Тайвань) в листопаді 1999 року (121,5 кг) і в сумі – Мен

Сяньцзюань (217,5 кг) у травні 1999 року. Чен Сяоминь (Китай) встановила світовий рекорд у ваговій категорії 63 кг. У сумі двоборства її результат – 242,5 кг, що на 2% кг більше минулого рекорду Чен Юн Льон із Тайваню, встановлений в листопаді 1999 року на чемпіонаті світу в Афінах. Світовий рекорд встановила на Олімпіаді й угорська штангістка Ересбет Моркус у ваговій категорії 69 кг. Її результат у ривку – 112,5 кг, що на 1 кг перевищує попереднє досягнення, встановлене китаянкою Лю Дунглін в 2000 році. Прогресують досягнення жінок і чоловіків і в інших видах спорту, тому британські вчені навіть склали візрі атлетів XXI століття, які будуть здатні перемагати на майбутніх Олімпійських іграх. Британські вчені склали візрі “чудових” спортсменів, здатних перемагати на Олімпіаді XXI століття. Для найшвидших з них – спринтерів, - необхідно мати “особливі ноги”: довгі, з “швидкими” м’язами, здатні здійснювати принаймні п’ять торкань з доріжкою за секунду. В нинішнього олімпійця обсяг “швидких” м’язів складає 80 відсотків від загальної маси ніг. Рекорд майбутнього залежить від збільшення передусім цього показника, відзначає журнал “Нью сайентист”.

Руки майже нічого не значать, вважає популярний лондонський науковий щотижневик “якщо вони не допомагають спортсмену втримувати рівновагу, їх можна просто відрубати й викинути”, - наводить він слова Ральфа Манна, фахівця з біомеханіки, президента компанії “Комп’юспорт” з Лас-Пегаса.

Не секрет, що запорукою для всіх бігунів на довгі дистанції є кисень, котрий, немов губка, мають всмоктувати їхні тіла, підкреслює “Нью сайентист”. “М’язи ідеального марафонця мають засвоювати увесь кисень, котрий їм дістатися, і вимагати його ще більше,” – стверджує Уїлл Хопкінс, вчений з університету Отого з Нової Зеландії. Необхідними умовами є збільшені легені й серце, здатне перекручувати величезні обсяги крові з великою кількістю кров’яних тілець, що несуть кисень м’язами. “Ідеальний” марафонець має володіти, як мінімум подвійною кількістю мітохондрій, у яких відбуваються окислювально-відновлюючі реакції, що забезпечують енергією клітини. “Тільки цих марафонців можна порівнювати із конвеєром, що постачає

кисень з атмосфери до їхніх м'язів”, - відзначає Сюзен Уорд, директор центру спортивної науки і медицини у Глазго.

Супергімнасти майбутнього стануть ще стрункішими при зрості, який можна порівняти з нинішнім за тенденцією до його зменшення. Тільки такі показники дозволять повніше задовольнити усім вимогам гімнастики, які тяжіють до ускладнення, вважає зокрема Йосі Таксі з університету Південної Каліфорнії. До його думки приєднується Нік Грен тем із Центру дослідження спортивних травм і виступу спортсменів у Шропширі.

Штангісту зовсім не обов'язково мати величезну фізичну силу рук, більше необхідна здатність координувати різні групи м'язів, передусім ніг, протягом часток секунди, стверджує Метт Івон з Британської асоціації спорту і спортивних наук. Руки стабілізують штангу, котра підіймається угору завдяки енергії, яка переливається з ніг до торса, каже Івон.

Але який вид спорту ми не взяли, попереджує “Нью сайентист”, “золотою” є заповідь: “Не перестарайся!” Багато нинішніх спортсменів мають цілу низку хвороб, і більша частина з них пов'язана лише з перетренованістю, вказує фізіолог з Бірмінгемського університету Девід Джоун.

Таблиця 5 – XXVII Олімпійські ігри. Сідней (Австралія – 2000)

<i>Таблиця медалей (підсумкова)</i>											
<i>№ п/ п</i>	<i>Країна</i>	<i>З</i>	<i>С</i>	<i>Б</i>	<i>Всього</i>	<i>№ п/ п</i>	<i>Країна</i>	<i>З</i>	<i>С</i>	<i>Б</i>	<i>Всього</i>
1.	США	39	25	33	97	41.	Узбекистан	1	1	2	4
2.	Росія	32	28	28	88	42.	Югославія	1	1	1	3
3.	Китай	28	16	15	59	43.	Латвія	1	1	1	3
4.	Австралія	16	25	17	58	44.	Багами 1	1	1	-	2
5.	Німеччина	14	17	26	57	45.	Нова Зеландія	1	-	3	4
6.	Франція	13	14	11	38	46.	Таїланд	1	-	2	3
7.	Італія	13	8	13	34	47.	Естонія	1	-	2	3
8.	Голландія	12	9	4	25	48.	Хорватія	1	-	1	2
9.	Куба	11	11	7	29	49.	Мозамбік	1	-	-	1
10.	Великобри- танія	11	10	7	28	50.	Колумбія	1	-	-	1
11.	Румунія	11	6	9	26	51.	Камерун	1	-	-	1
12.	Корея	8	9	11	28	52.	Бразилія	-	6	6	12
13.	Угорщина	8	6	3	17	53.	Ямайка	-	4	3	7
14.	Польща	6	5	3	14	54.	Нігерія	-	3	-	3
15.	Японія	5	8	5	18	55.	ЮАР	-	2	3	5
16.	Болгарія	5	6	2	13	56.	Бельгія	-	2	3	5
17.	Греція	4	6	3	13	57.	Аргентина	-	2	2	4
18.	Швеція	4	5	3	12	58.	Тайвань	-	1	4	5
19.	Норвегія	4	3	3	10	59.	Марокко	-	1	4	5
20.	Ефіопія	4	1	3	8	60.	КНДР	-	1	3	4
21.	Україна	3	10	10	23	61.	Тринідад	-	1	1	2
22.	Казахстан	3	4	-	7	62.	Сауд.Аравія	-	1	1	2
23.	Білорусія	3	3	11	17	63.	Молдавія	-	1	1	2
24.	Канада	3	3	8	14	64.	В'єтнам	-	1	-	1
25.	Іспанія	3	3	5	11	65.	Уругвай	-	1	-	1
26.	Турція	3	-	1	4	66.	Ірландія	-	1	-	1

Продовження таблиці 5

27.	Іран	3	-	1	4	67.	Грузія	-	-	6	6
28.	Чехія	2	3	3	8	68.	Португалія	-	-	2	2
29.	Кенія	2	3	2	7	69.	Коста-Рика	-	-	2	2
30.	Данія	2	3	1	6	70.	Катар	-	-	1	1
31.	Фінляндія	2	1	1	4	71.	Македонія	-	-	1	1
32.	Австрія	2	1	-	3	72.	Шрі-Ланка	-	-	1	1
33.	Литва	2	-	3	5	73.	Кувейт	-	-	1	1
34.	Азейбар- джан	2	-	1	3	74.	Киргизія	-	-	1	1
35.	Словенія	2	-	-	2	75.	Ізраїль	-	-	1	1
36.	Швейцарія	1	6	2	9	76.	Ісландія	-	-	1	1
37.	Індонезія	1	3	2	6	77.	Індія	-	-	1	1
38.	Словакія	1	3	1	5	78.	Чилі	-	-	1	1
39.	Мексика	1	2	3	6	79.	Барбарос	-	-	1	1
40.	Алжир	1	1	3	5	80.					

Таблиця 6 – Порівняльна таблиця результатів участі українських спортсменів самостійною командою на Олімпіадах 1996, 2000 рр.

№ п/ п	Вид спорту	Сідней - 2000			Атланта - 1996		
		З	С	Б	З	С	Б
1.	Бокс	-	2	3	1	0	1
2.	Боротьба вільна	-	1	-	0	0	3
3.	Боротьба греко-римська	-	1	-	1	0	0
4.	Велогонки (трек)	-	1	1	-	-	-
5.	Спортивна гімнастика	-	1	1	1	0	1
6.	Художня гімнастика	-	-	-	3	1	1
7.	Гребля академічна	-	-	-	0	1	0
8.	Гребля на байдарках і каное	-	-	-	-	-	-
9.	Дзюдо	-	-	1	-	-	-
10.	Плавання	2	2		-	-	-
11.	Стрибки в воду	-	-	1	-	-	-
12.	Стрибки на батуті	-	1	-	-	-	-
13.	Сучасне п'ятиборство	-	-	-	-	-	-
14.	Стрільба із лука	-	1	-	0	0	1
15.	Стрільба стендова	1	-	-	-	-	-
16.	Стрільба кульова	-	-	-	-	-	-
17.	Важка атлетика	-	-	-	1	0	0
18.	Фехтування	-	-	-	-	-	-
19.	Легка атлетика	-	-	2	1	0	3
20.	Вітрильний спорт	-	-	1	1	-	1
	Всього	3	10	10	9	2	12

**Таблиця 7 – Результати участі збірної команди України на XXVII
Олімпійських іграх в Сідней – 2000 р.**

(неофіційному командному заліку)

№ п/ п	Вид спорту	Кількість країн світу, які здобули місця	Зайняте місце						Кількість очок	Загальне місце
			1	2	3	4	5	6		
1.	Бокс	13	-	2	3	-	-	-	23,5	4
2.	Боротьба вільна	21	-	1	-	-	1	-	7	8
3.	Боротьба греко-римська	23	-	1	-	2	7	-	12	5
4.	Велогонки (трек)	11	-	1	1	-	-	1	10	9
5.	Гімнастика (спортивна)	19	-	1	1	1	3	2	20	4
6.	Гімнастика (художня)	8	-	-	-	1	-	1	4	4
7.	Веслування (академічне)	25	-	-	-	1	-	1	4	20
8.	Веслування (на байдарках)	22	-	-	-	-	1	-	2	19
9.	Дзюдо	26	-	-	1	-	-	-	3,5	20
10.	Легка атлетика	49	-	-	2	2	4	-	19	15
11.	Вітрильний спорт	24	-	-	1	-	-	1	5	14
12.	Плавання	27	2	2	-	-	-	-	24	8
13.	Стрибки в воду	13	-	-	1	-	-	2	6	8
14.	Важка атлетика	34	-	-	-	1	-	-	3	26
15.	Фехтування	15	-	-	-	-	1	2	4	12
16.	Стрільба (стендова)	20	1	-	-	-	-	-	7	7
17.	Стрибки на батути	8	-	1	-	-	-	-	5	3
18.	Сучасне п'ятиборство	7	-	-	-	-	1	-	2	7
19.	Стрільба з лука	13	-	1	-	-	-	-	5	4
20.	Стрільба кульова	25	-	-	-	-	1	-	2	22

Таблиця 8 – Підсумки неофіційного командного заліку на іграх XXVI Олімпіади

№п/п	Країна	Залікове місце						Очки
		1-е	2-е	3-е	4-е	5-е	6-е	
1.	США	44	32	25	21	18	20	678,75
2.	Росія	26	21	16	19	30	14	469,50
3.	Німеччина	20	18	27	25	23	19	467,25
4.	КНР	16	22	12	14	25	7	355,25
5.	Франція	15	7	15	14	19	9	279,25
6.	Австралія	9	9	23	11	15	9	272
7.	Італія	13	10	12	12	6	14	248
8.	Республіка Корея	7	15	5	5	10	4	173,25
9.	Україна	9	2	12	10	8	8	173
10.	Куба	9	8	8	3	10	8	167
11.	Угорщина	7	4	10	8	5	6	148,25
12.	Канада	3	11	8	3	10	4	136
13.	Польща	7	5	5	6	8	6	131,75
14.	Нідерланди	4	5	10	6	5	5	124
15.	Іспанія	5	6	6	4	11	7	123,75
16.	Великобританія	1	8	6	8	11	2	116
17.	Японія	3	6	5	6	15	5	115,25
18.	Болгарія	3	7	5	7	5	4	110
19.	Румунія	4	7	9	1	5	3	109,75
20.	Беларусь	1	6	8	6	9	5	106
21.	Бразилія	3	3	9	3	4	1	87,25
22.	Швеція	2	4	2	2	10	7	71,25
23.	Чехія	4	3	4	1	3	2	68,75
24.	Греція	4	4	0	4	2	4	68
25.	Казахстан	3	4	4	2	1	2	64,75
26.	Данія	4	1	1	4	8	1	60,50
27.	Туреччина	4	1	1	5	2	1	56,50
28.	Кенія	1	4	3	2	3	3	54

Продовження таблиці 8

29.	Швейцарія	4	3	0	0	4	2	51,75
30.	Норвегія	2	2	3	2	4	1	51
31.	Нова Зеландія	3	2	1	1	3	2	46
32.	ПАР	3	1	1	1	5	0	40,50
33.	Ямайка	1	3	2	2	1	2	40
34.	Бельгія	2	2	2	1	2	0	36,25
35.	Нігерія	2	1	3	0	1	3	35,50
36.	Ірландія	3	0	1	1	3	0	31,50
37.	Австрія	0	1	2	5	1	1	31
38.	КНДР	2	1	2	1	0	0	30
39.	Югославія	1	1	2	3	0	1	30
40.	Фінляндія	1	2	1	1	1	2	28

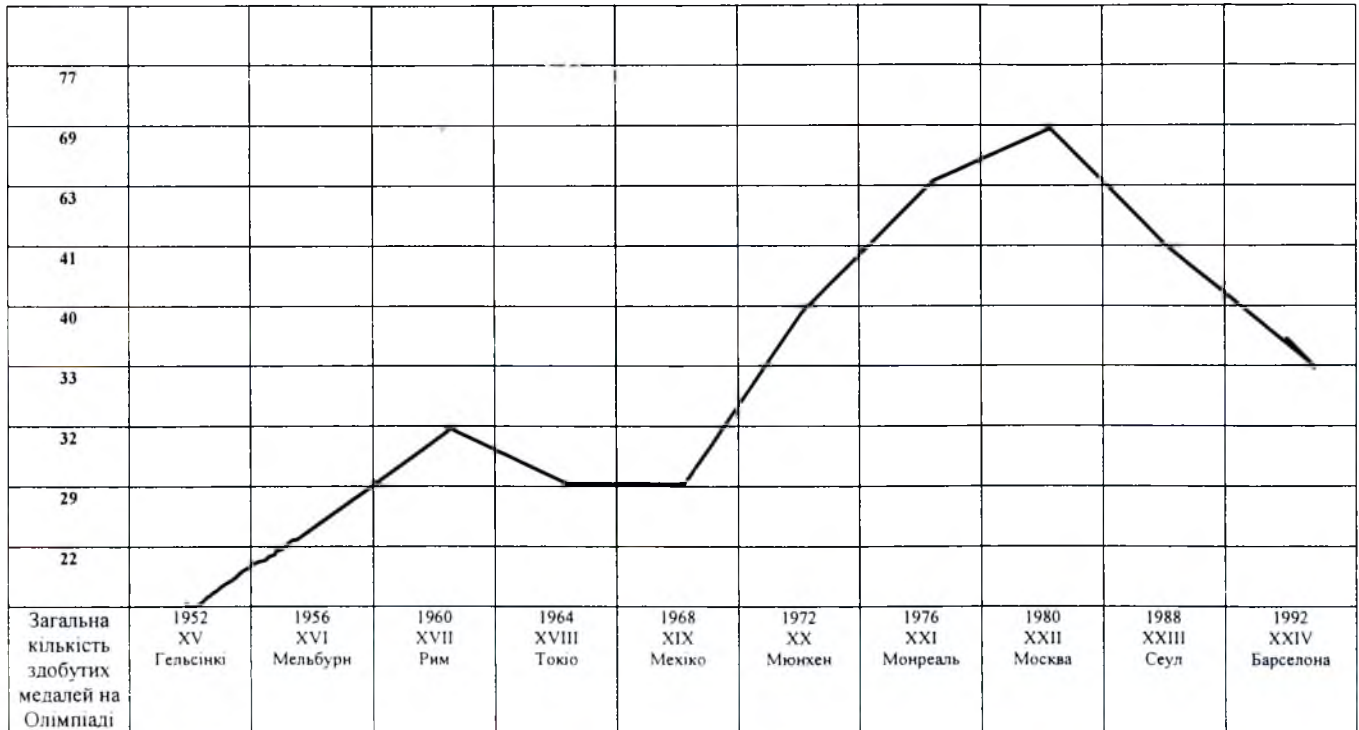
Таблиця 9 – Таблиця медалей. Мультичемпіони Сіднею

Чоловіки	З	С	Б	Всього	Вид спорту
Іван Торп (Австралія)	3	2	-	5	Плавання
Ленні Крайзельберг (США)	3	-	-	3	Плавання
Майкл Клім (Австралія)	2	2	-	4	Плавання
Олексій Немов (Росія)	2	1	3	6	Гімнастика
Гері Холл (США)	2	1	1	4	Плавання
Флоріан Руссо (Франція)	2	1	-	3	Велогонки
Пітер Ван Ден Хогенбанд (Голландія)	2	-	2	4	Плавання
Роберт Барко (Німеччина)	2	-	-	2	Велогонки
Моріс Грін (США)	2	-	-	2	Легка атлетика
Майкл Джонсон (США)	2	-	-	2	Легка атлетика
Зольтан Каммерер (Угорщина)	2	-	-	2	Гребля б/к
Роберт Коженевський (Польща)	2	-	-	2	Легка атлетика
Тоді Пірсон (Австралія)	2	-	-	2	Плавання
Ні Сен (Китай)	2	-	-	2	Стрибки у воду
Ботонд Сторч (Угорщина)	2	-	-	2	Гребля б/к
Лі Сяопен (Китай)	2	-	-	2	Гімнастика
Анжело Тейлор (США)	2	-	-	2	Легка атлетика
Доменіко Фьораванті (Італія)	2	-	-	2	Плавання
Грант Хакетт (Австрія)	2	-	-	2	Плавання
Кнут Хольман (Норвегія)	2	-	-	2	Гребля б/к
Жінки	З	С	Б	Всього	Вид спорту
Інгре Де Брейн (Голландія)	3	1	-	4	Плавання
Леонт'єв Зейлард (Голландія)	3	1	-	4	Велогонки
Маріон Джонс (США)	3	-	2	5	Легка атлетика
Дженіфер Томпсон (США)	3	-	1	4	Плавання
Олена Замолодчикова (Росія)	2	1	-	3	Гімнастика
Яна Клочкова (Україна)	2	1	-	3	Плавання
Дара Торрес (США)	2	-	3	5	Плавання
Сімона Амонар (Румунія)	2	-	1	3	Гімнастика
Фелісія Балланже (Франція)	2	-	-	2	Велогонки
Брук Беннетт (США)	2	-	-	2	Плавання
Ольга Бруснікіна (Росія)	2	-	-	2	Синхр. плавання
Катрін Вагнер (Німеччина)	2	-	-	2	Гребля б/к
Емі Ван Дайкен (США)	2	-	-	2	Плавання

Продовження таблиці 9

Валентина Веццалі (Італія)	2	-	-	2	Фехтування
Георгета Даміан (Румунія)	2	-	-	2	Академ. гребля
Дойна Ігнат (Румунія)	2	-	-	2	Академ. гребля
Меганн Кванн (США)	2	-	-	2	Плавання
Марія Кісільова (Росія)	2	-	-	2	Синхронне плавання
Діана Мокану (Румунія)	2	-	-	2	Плавання
Вань Нан (Китай)	2	-	-	2	Наст. теніс
Ешлі Таппін (США)	2	-	-	2	Плавання
Вену Уільямс (США)	2	-	-	2	Теніс
Бір гіт Фішер (Німеччина)	2	-	-	2	Гребля б/к
Курні Шілі (США)	2	-	-	2	Плавання
Іон Мі Джін (Корея)	2	-	-	2	Стрільба із лука

Таблиця 10 – Динаміка результатів виступу українських спортсменів на Олімпійських Іграх у складі збірної команди СРСР (1952 - 1992 рр.)

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

1. Сучасні Олімпійські Ігри, традиції яких прийшли до нас з стародавніх часів, відзначили своє перше століття і показали, що вони є великим святом дружби, єдності молоді світу в боротьбі за мир, єдність і дружбу між народами усіх континентів нашої планети.
2. Історія сучасних Олімпійських Ігор, а отже, і спорту, вказує на пряму залежність їх досягнень від рівня економічного. Соціального і культурного розвитку людства.
3. Аналіз історичних документів сучасних Олімпійських Ігор вказує, що українські спортсмени вперше взяли в них участь у 1952 р. в Гельсінкі (Фінляндія) в складі збірної команди СРСР в кількості 25 спортсменів і завоювали 10 золотих, 11 срібних і одну бронзову медаль.
4. Українські спортсмени в складі збірної команди СРСР брали участь в 10 Олімпіадах і здобули 193 золоті медалі, 127 срібних, 119 бронзових.
5. Найбільшу кількість олімпійських медалей спортсмени України здобули на XXVII Олімпійських Іграх в Москві (1980 р.), де вони виграли 40 золотих, 19 срібних, 18 бронзових медалей, разом – 77 медалей.
6. Аналіз кількості виграних медалей українських спортсменів на сучасних олімпійських іграх в складі збірної команди СРСР вказує, що їх вклад в загальну кількість здобутих медалей між п'ятнадцятьма республіками колишнього Союзу, складає від 13,8% до 34,5%, що свідчить про значний рівень розвитку олімпійських видів спорту в Україні.
7. Вперше самостійною командою, як незалежної держави українські спортсмени взяли на XXVI Олімпійських Іграх в Атланті (США, 1996 р.) і зайняли почесне 9 місце серед майже 200 команд світу.
8. Українські спортсмени на XXVI Олімпійських Іграх здобули 23 медалі, з яких 9 золотих, 2 срібні та 12 бронзових.
9. Найбільшу кількість медалей здобула гімнастка з Донецька Лілія Подкопасва (2 золотих та 1 срібна медаль).

10. На XXVII Олімпійських Іграх в Сіднеї (2000 р.) українські спортсмени здобули 23 медалі, з яких – 3 золоті, 10 – срібних і 10 бронзових, що дало змогу Україні посісти 21 загальнокомандне місце серед 300 країн світу, але це значно гірше за попередній виступ наших спортсменів на Олімпіаді 1996 року (Атланта, США), де вони посіли 9 загальнокомандне місце.
11. Найбільшу кількість медалей на XXVII в Сіднеї (2000 р.) здобула українська спортсменка з м. Харкова Яна Клочкова, яка отримала за перемогу в плаванні 2 золоті і одну срібну медаль.
12. Зібраний певний фактичний матеріал з історії участі українських спортсменів і їх досягнень на рівні Олімпійських Ігор може бути використаний студентами факультету фізичного виховання під час вивчення курсу історії фізичної культури та спорту, а також вчителями фізичної культури та тренерами шкіл міста та області.

ЛІТЕРАТУРА

1. В.Андріїва. XXVI Олімпійські Ігри в Атланті “Правда України”. – 17.07.1966.
2. Л.Барикіна та інш. В країні Олімпійських Ігор. М. “Молода гвардія”. – 1974-144 с.
3. Батурина М. Столиці Олімпійських ігор 1992 року “Олімпійський глобус”. – М., 1987. – с.23-29.
4. В.Бараницький. Перший самостійний старт. “Голос України”. – 20.06.1997 року.
5. В.П.Борозов. Українські зірки засяяли в Атланті. “Голос України”. – 21.08.1997 р.
6. Відкриття XXVI Олімпійських Ігор. “Спортивна газета”. – 19.07.1996 р. – с.5-6.
7. Волошин А.П., Ксензенко Ф.М. У Олімпійської лінії. К.: Молодь, 1988.-400с.
8. Вилькин Я.Р. “Откуда пошли Олимпийцы” – Минск. Полимя, 1980, 48 с.
9. В.В.Веселов “Статистика Олімпіади”. 1980. Знання – М., 1981-206 с.
10. Веселовська А., Іванова Н. “Свято, яке ніколи не закінчується”. Вожатий – 1980. - №10. – с.38-40.
11. Востряков В. “Олімпійські уроки”. – Київські відомості, 16.10.2000 р.
12. Грит’як І. “Підсумки і уроки Сіднея”. – “Урядовий кур’єр”. – 10.10.2000 р.
13. Гуреш Т. В Австралії стартували 27 літні Олімпійські Ігри”, - Українське слово, - 15.09.2000 р.
14. Гальперин Ф.Я. “Герої Олімпійських баталій”. Оповідання про чемпіонів. К., Дит.літ., 1967 р.
15. Гальперин Ф.Я. “На білих Олімпіадах”, - К.: Здоров’я, 1980. –143 с.
16. Довгополов Н.М., Швець Г.В. “Негаснучі зірки Олімпіади”, -М.: Знання, 1981.-64с.
17. Двадцять четверті Олімпійські ігри (Сеул,1988), - Київський вісник.-1996.-2 липня.
18. Заседа І. – Довгий шлях до визначення //Старт. – 1989 №9. – ст.10-14.

19. З миру по нитці – голому сорочка // Спортивна газета. 1992 – 13 серпня.
20. В.П.Кудрявцев. Спортивна атрибутика. – М. ФиС, 1976.
21. В.Кудряшов. Что имеем – не храним, а потерявши плачем. // Советский спорт. – 14.08.1992.
22. Д.Лиховій. Великий почин. // Україна молода. 19.09.2000.
23. Людмила Радченко. Олімпійські зірки України. // Голос України, - 8.08.1996.
24. Олімпійська енциклопедія. / Головна ред. С.П.Павлов. – М., Сов. Енциклопедія, 1980 – 415 с.
25. Олімпійці з України. – К. Молодь, 1972 – 79 с.
26. Найвищі п'єдестали наших земляків: (від Гельсінкі до Барселони) // Час – 1996 – 16 січня, 2 лютого с.8-9.
27. Олімпійські Чемпіони: (Атланта 96) // Урядовий кур'єр. – 1996, - 1 серпня, - с.16.
28. Олімпійські медалі: кому пощастить. // Урядовий кур'єр, - 1996, - 1 серпня, - с.16.
29. Олимпийский словарь. // Спорт. Жизнь России. – 979- №4 – с.33.
30. А.І.Панін. Історичний нарис сучасних Олімпійських Ігор та аналіз участі в них українських спортсменів. – Чернігів, 1997 ч.І;
31. В.И.Платонов, С.И.Гуськов. Олімпійський спорт. К. 1994 – ч.1; 1997 – ч.2.
32. В.І.Платонов. Гроші у спорті: нині далеко не вирішальний фактор. Спортивна газета. 14.10.2000 р.
33. В.Пожилов. О спорт! Ты – мир! Ты – згода! XXII Олімпійські ігри в Москві. // Людина і світ. – 1980, №7 – с.6-11.
34. Римаренко П. От Хельсинки до Атланти. // Правда Украины. – 1996 – 17 мая.
35. М.Сорока. Роздуми після боїв Олімпійських. Урядовий кур'єр, 19.10.2000.
36. Римаренко П. От Хельсинки до Атланти: попутного ветра // Правда України, - 1996, 5 июля.

37. Указ Президента України про нагородження відзнакою... "За мужність" переможців XXVII Олімпійських Ігор спортсменів України // Команд, 10.08.1996.
38. Устромили кориду в Барселоне! // Советский спорт. – 12.08.1992.
39. Федоренко І. Золоті сторінки Олімпійського спорту України. За ред. І.Федоренко – К., 2000. – 192 с.
40. Хавин Б.Н. Все об Олимпийских Играх: (Справочник), - 2-е изд., доп. – М. ФиС, 1979 – с. 607.
41. Шелуха Ю. Олимпийцы Украины, - К. Здоров'я, 1979 – 112с.
42. Швец Г. Атланта без Атлантов превратится в Атлантиду: (Открытие Игр XXVII летней Олимпиады) // Комсомольская правда, - 1996, 19-26 июля.
Штейнах В.Л. Герои олимпийских баталий. М.: Сов. Россия, 1974- 120